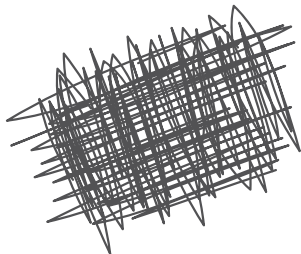
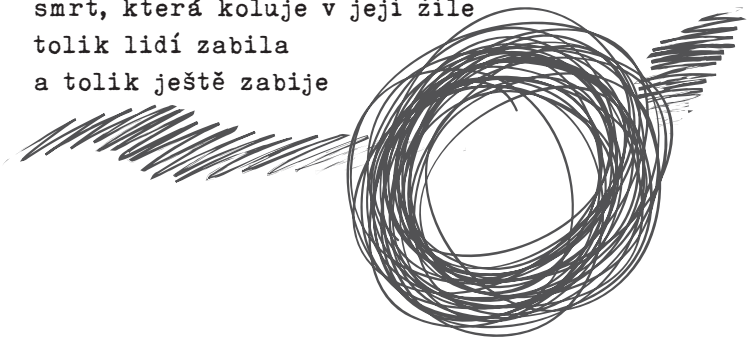

Závislost

občas na ni pomyslím
svázaná v lanech
na propocení matraci
zrychlený tep
nádech
výdech
bušení srdce
olíznutí popraskaných rtů
dramatické polknutí

prázdná sklenice od vody
poslední kapka
stéká po jejím okraji dolů
jako slzy na tváři mladé dívky
smrt, která koluje v její žíle
tolik lidí zabila
a tolik ještě zabije

Znásilnění

všechny ty deštivé večery
schoulená na prázdné posteli
ti, co mé nahé tělo viděli
už všichni dávno zmizeli
koukám přes sklo do temné noci
jaké to je, když má tě někdo víc než rád
chtěla bych znát ten pocit
jaké to je, se s někým milovat

rány, jež zaseli, sama si hojím
slzy kapou z žíly, krev stéká po tváři
komu mám říct, jak moc se bojím
stejně jako pokaždé, jen svému polštáři
popel na zemi, kde víno je rozlito
a stránky popsány
i když to trvá roky, stále bolí to
čekám na chvíli, kdy mě to popraví

